

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

25 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători - Timofti Vladimir, Alerguș Constantin

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Lisnic Elena, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 decembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Gribincea Corin Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat din r-nul xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 05.11.2015 – 20.06.2017 (prima instanță);
2. 05.07.2017 – 13.12.2017 (instanța de apel);
3. 12.02.2018 – 25.04.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Drochia (sediul Rîșcani) din 20 iunie 2017, Gribincea Corin a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. c), 179 alin. (2), 264¹ alin. (4) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa în baza:

- art. 164 alin. (2) lit. c) Cod penal, de 6 ani închisoare;
- art. 179 alin. (2) Cod penal, de 2 ani închisoare;
- art. 264¹ alin. (4) Cod penal, de 1 an închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Gribincea Corin i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 7 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită a fost adăugat parțial pedeapsa neexecutată stabilită prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 03 iulie 2015, fiindu-i stabilită lui Gribincea Corin pedeapsa definitivă de 8 ani 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an 1 lună.

Solicitarea procurorului privind încasarea de la inculpatul Gribincea Corin a sumei de 57,00 lei, ca cheltuieli de judecată suportate la efectuarea expertizei medico-legale, s-a dispus a fi respinsă, ca fiind neîntemeiată.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Gribincea Corin, la data de 07.06.2015, aproximativ la ora 04:30, intenționat, cu scopul violării ilegale a domiciliului fără acordul și împotriva voinței proprietarului, a pătruns în gospodăria situată în satul xxxxx, raionul xxxxxx, care aparține lui Pulbere Ana, aflându-se acolo aproximativ 30 de minute, perioadă de timp în care a numit-o pe Pulbere Ana cu cuvinte necenzurate și la cerința stăpânei de a părăsi gospodăria nu a reacționat, după care i-a aplicat ultimei câteva lovituri cu mâinile peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 116 „D” din 19.08.2015, leziuni corporale neînsemnate, sub formă de echimoze pe partea posterioară a brațului stâng, pe fesa dreaptă, excoriații în regiunea articulației cotului stâng și a coccisului.

Tot el, în continuarea acțiunilor sale criminale, la data de 07.06.2015, aproximativ la ora 05:00, aflându-se în gospodăria situată în satul xxxxx, raionul xxxxxx, care aparține lui Pulbere Ana, cu scopul răpirii unei persoane, profitând de starea de neputință cunoscută sau evidentă a victimei, contrar voinței și acordului ultimei, a urcat-o pe Pulbere Ana în salonul automobilului său personal de model „Volkswagen Passat”. După câteva minute de deplasare cu viteză excesivă, la o cotitură, ultima a reușit să evadeze din salonul automobilului, fugind în locuința lui Streinu Ion după ajutor.

Tot el, la data de 21.08.2015, aproximativ la ora 18:05, fiind condamnat la 03.07.2015 de către judecătoria Buiucani, municipiul Chișinău, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 375 unități convenționale cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, a urcat la volanul automobilului de model „Volkswagen Passat” cu numărul de înmatriculare a Lituaniei AFN-672, caroseria WVWZZZ3AZREO81886, anul producerii 1994, prin ce a încălcat prevederile art. 1 alin. (2) lit. a) al Regulamentului circulației rutiere (aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 357 din 13.05.2009 cu modificările ulterioare) și deplasându-se pe una din străzile satului Hiliuți, raionul Rîșcani, a comis un accident rutier, fără persoane traumatate. La sosirea colaboratorilor de poliție al IP Rîșcani la fața locului, ultimii l-au suspectat pe Gribincea Corin de întrebuințarea băuturilor alcoolice, deoarece avea simptome vizibile de ebrietate (miros de alcool din cavitatea bucală, dereglarea mersului, tremur accentuat al degetelor, comportare neadecvată, vorbă neclară, etc). La propunerea colaboratorului de poliție de a petrece testarea alcoolscoptică, conducătorul mijlocului de transport Gribincea Corin categoric a refuzat și s-a împotrivit de a fi supus testării alcoolscoptică în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, fapt care a fost fixat prin întocmirea procesului verbal al examinării

medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 131 din 21.08.2015.

Acțiunile inculpatului Gribincea Corin au fost încadrate de prima instanță pe episodul din:

- 07.06.2015 ora 04:30, în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, violarea de domiciliu, adică pătrunderea și rămânerea ilegală în domiciliul unei persoane, fără consimțământul acesteia și refuzul de al părăsi la cererea ei, acțiuni săvârșite cu aplicarea violenței;

- 07.06.2015 ora 05:00, în baza art. 164 alin. (1) lit. c) Cod penal, răpirea unei persoane, profitând de starea de neputință cunoscută sau evidentă a victimei;

- 21.08.2015 ora 18:05, în baza art. 264¹ alin. (4), refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcooscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, acțiune săvârșită de către o persoană, care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apeluri de către:

2.1. Procurorul, care a solicitat casarea parțială a sentinței, în partea respingerii cheltuielilor judiciare, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie dispusă încasarea din contul inculpatului Gribincea Corin a cheltuielilor judiciare în sumă de 57,00 lei.

În argumentarea apelului, procurorul a invocat că:

- instanța de judecată eronat a considerat neîntemeiată solicitarea acuzării cu privire la încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în sumă de 57 lei, suportate pentru efectuarea expertizei medico-legale nr. 116 „D” din 19.08.2015;

- instanța eronat a interpretat și a aplicat greșit dispozițiile art. 227, 279, 142-143 și 385 Cod de procedură penală;

- statul și-a asumat obligația pozitivă de a proba vinovăția persoanei și în acest scop, la o anumită etapă a procesului penal, a suportat anumite cheltuieli judiciare, care ulterior, în cadrul probării vinovăției și condamnării persoanei în condițiile stipulate în art. 229 Cod de procedură penală, urmează a fi încasate de la condamnat.

2.2. Avocatul Vangheli Vitalie în numele inculpatului Gribincea Corin, prin care a solicitat casarea sentinței primei instanțe, pe motivul asprimei pedepsei stabilite, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Gribincea Corin să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 179 alin. (2), 264¹ alin. (4) Cod penal, cu stabilirea în baza acestor articole a unor pedepse mai blânde și să fie achitat pe învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) Cod penal, din motiv că în acțiunile lui lipsesc elementele infracțiunii.

În argumentarea apelului a invocat că:

- instanța de judecată la stabilirea pedepsei nu a luat în considerare faptul că ultimul a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264¹ alin. (4), 179 alin. (1) Cod penal, și s-a căit sincer de cele comise;

- inculpatul nu a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 164 alin. (2) lit. c) Cod penal, or partea vătămată la momentul comiterii faptei era prietena lui și ea s-a urcat benevol în automobil, însă din cauza conflictului a deschis ușa și sărit din automobil în timpul deplăsării.

2.3. Inculpatul Gribincea Corin, care a solicitat casarea sentinței, invocând că nu este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. c) Cod penal, deoarece nu a răpit pe nimeni, se deplasa împreună cu concubina sa, care era cu el benevol, iar în rezultatul conflictului, aceasta a oprit automobilul, ușile acestuia nefiind încuiate, și nu o reținea pe partea vătămată, care a părăsit cu ușurință automobilul.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 decembrie 2017, apelul declarat de procuror a fost respins ca nefondat, iar apelurile avocatului și inculpatului au fost admise, din alte motive decât cele invocate, cu casarea sentinței și încheierii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- procesul penal în privința lui Gribincea Corin în baza art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, pe art. 179 alin. (2), 264¹ alin. (4) Cod penal, a fost încetat în temeiul Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia.

- Gribincea Corin a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 4 ani închisoare.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită prin prezenta decizie s-a adăugat parțial pedeapsa neexecutată stabilită prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 03 iulie 2015, fiindu-i stabilită lui Gribincea Corin pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității, și din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Gribincea Corin în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 179 alin. (2), 264¹ alin. (4) Cod penal, acțiunile acestuia fiind corect încadrate în baza articolelor nominalizate.

Totodată, instanța de apel a reținut că inculpatul Gribincea Corin a recunoscut necondiționat în prima instanță faptele incriminate lui în baza art. 179 alin. (2), 264¹ alin. (4) Cod penal, nefiind clară poziția instanței de fond vis-a-vis de nepunerea în discuție a aplicabilității legii amnistiei.

În acest sens, instanța de apel a menționat că inculpatul Gribincea Corin în mod repetat a reiterat în instanța de apel că recunoaște vina în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 179 alin. (2) și 264¹ alin. (4) Cod penal, se căiește sincer, nu supune criticii încadrarea juridică a acțiunilor sale pe aceste capete de învinuire, iar prin cererea scrisă personal a solicitat încetarea procesului penal în temeiul art. 2 al Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Astfel, instanța de apel a conchis că în speță sunt incidente circumstanțele care condiționează încetarea procesului penal în privința lui Gribincea Corin pe art. 179 alin. (2) și 264¹ alin. (4) Cod penal, fiind oportună și posibilă aplicarea față de inculpatul Gribincea Corin a prevederilor Legii privind amnistia, pentru infracțiunile încadrate în baza art. 179 alin. (2), 264¹ alin. (4) Cod penal, din considerentul că acestea au fost săvârșite înainte de intrarea în vigoare a acestei legi, fiind infracțiuni una ușoară și alta mai puțin gravă, iar pedeapsa maximă cu închisoarea pentru aceste infracțiuni nu depășește 7 ani, iar partea vătămată nu a invocat cauzarea prejudiciului, nefiind înaintată acțiune civilă.

Referitor la învinuirea adusă inculpatului Gribincea Corin în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. c) Cod penal, instanța de apel a considerat, că prima instanță la judecarea cauzei în latura acestor acuzații a dat probelor administrate o apreciere juridică greșită și incorect a reținut în acțiunile inculpatului elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. c) Cod penal, - răpirea unei persoane, profitând de starea de neputință cunoscută sau evidentă a victimei.

Instanța de apel a apreciat ca neîntemeiate acuzațiile aduse lui Gribincea Corin în această latură de către partea acuzării, susținute de către instanța de judecată, fiind neîntemeiată și lipsită de suport probatoriu constatarea instanței precum că, Gribincea Corin cu scopul răpirii, profitând de starea de neputință a părții vătămate, contrar voinței și acordului acesteia, a urcat-o pe Pulbere Ana în salonul automobilului său personal de model „Volkswagen Passat”, or, analizând învinuirea formulată lui Gribincea Corin, prin prisma probelor prezentate de către partea acuzării pe parcursul procesului penal, s-a conchis că în susținerea agravantei prevăzute la alin. (2) lit. c) art. 164 Cod penal - *profitând de starea de neputință cunoscută sau evidentă a victimei*, procurorul nu a specificat prin ce s-a manifestat starea de neputință și nu a prezentat nici o probă care ar indica asupra persistenței stării de neputință la partea vătămată în momentul acțiunilor infracționale exprimate prin răpirea persoanei, fiind doar transcrise din cod semnele calificative ale componenței nominalizate, care de fapt și se exclud reciproc (cunoscută sau evidentă).

Instanța de apel a notat că pentru aplicarea agravantei nominalizate, este necesară îndeplinirea cumulativă în principal a două condiții: victima să se afle într-o stare de neputință și făptuitorul să profite de această stare pentru a răpi

victimă. Prin stare de neputință se înțelege incapacitatea victimei de a se apăra din cauza nefuncționării totale sau parțiale a conștiinței ori a stării sale fizice sau psihice precare. Ca factori ce constituie cauzele stării de neputință a victimei pot servi: vârsta înaintată, boala, handicapul fizic sau psihic, și alți factori. Starea fizică sau psihică precară a victimei poate fi determinată de boala, handicapul fizic sau psihic al acesteia, de alți factori, cum ar fi starea de ebrietate. La alți factori cauzali poate fi raportată și vârsta înaintată sau fragedă, nefuncționarea totală sau parțială a conștiinței. De asemenea s-a menționat, că starea de neputință a victimei poate fi determinată de o situație de moment (victima doarme), de o situație cu caracter temporar (copil mic) sau de o situație cu caracter permanent (invaliditate definitivă). Nu are importanță dacă starea de neputință are caracter temporar, permanent sau accidental, necesară fiind existența acesteia la momentul săvârșirii faptei.

Totodată, s-a precizat că la starea de neputință poate fi raportată vârsta fragedă sau înaintată, boala, invaliditatea, trauma, afecțiunea psihică, somnul fiziologic, ebrietatea gravă alcoolică, narcotică sau toxică, leșinul sau alte asemenea stări, dar numai cu condiția percepției lor subiective de către făptuitor în momentul săvârșirii infracțiunii. Astfel, făptuitorul profită de starea de neputință a victimei pentru a o răpi, dacă: 1) la momentul săvârșirii faptei, făptuitorul cunoaște că victima se află într-o stare de neputință; 2) făptuitorul se folosește de această împrejurare la săvârșirea faptei de răpire a persoanei. Aceste două cerințe urmează a fi îndeplinite cumulativ. Respectiv, la caz, procurorul nici în învinuire, nici în susținerile în fața instanței nu a specificat prin ce a fost exprimată starea de neputință a părții vătămate Pulbere Ana în momentul răpirii acesteia de către Gribincea Corin, iar în susținerea acestei agravante nu au fost prezentate probe pertinente și concludente în baza cărora ar putea fi stabilit faptul aflării părții vătămate în stare de neputință. Or, Pulbere Ana în declarațiile depuse în instanța de judecată a relatat, că Gribincea Corin i-a spus să se îmbrace și să iasă din casă, însă ea nu a fost de acord și în timp ce acesta o lovea și încerca să o îmbrace, ea opunea rezistență.

Astfel, instanța de apel a atestat că de către prima instanță au fost ignorate prevederile art. 113 alin. (1) Cod penal, precum și că prima instanță urma să îndeplinească cerințele stipulate în art. 394 Cod de procedură penală și să soluționeze toate chestiunile prevăzute de art. 385 Cod de procedură penală. În opinia instanței de apel, prima instanță nu a dat deplină eficiență normelor menționate și la adoptarea sentinței nu a soluționat întocmai chestiunile referitoare la: - a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, -fapta întrunește elementele infracțiunii și - de care anume lege penală este prevăzută ea.

Prin urmare, instanța de apel a stabilit că soluția primei instanțe privind încadrarea acțiunilor inculpatului în baza art. 164 alin. (2), lit. c) Cod penal, este neîntemeiată și contravine bazei probante existente la cauză, care nu a fost pe

deplin verificată și apreciată la justa valoare. Prima instanță eronat a apreciat, că la caz este posibilă încadrarea acțiunilor inculpatului în prevederile art. 164 alin. (2) lit. c) Cod penal, or, nu s-a constatat starea de neputință a victimei la momentul răpirii acesteia, iar instanța de apel în urma cercetării suplimentare a probelor a conchis că acestea demonstrează comiterea de către inculpatul Gribincea Corin a infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (1) Cod penal, răpirea unei persoane.

Instanța de apel a constatat că Gribincea Corin, la data de 07.06.2015, aproximativ la ora 05:00, aflându-se în gospodăria situată în satul xxxxx, raionul xxxxx, care aparține lui Pulbere Ana, cu scopul răpirii unei persoane, contrar voinței și acordului ultimei, a urcat-o pe Pulbere Ana în salonul automobilului său personal de model „Volkswagen Passat”, iar după câteva minute de deplasare cu viteză excesivă, la o cotitură, ultima a reușit să evadeze din salonul automobilului, fugind în locuința lui Streinu Ion după ajutor.

În acest sens, instanța de apel a încadrat acțiunile inculpatului Gribincea Corin în baza art. 164 alin. (1) Cod penal — răpirea unei persoane.

În continuare instanța de apel a menționat că vinovăția inculpatului Gribincea Corin în comiterea acestei infracțiuni, este demonstrată prin probele scrise verificate în ședința de judecată a instanței de apel, apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, cum ar fi:

- procesul-verbal din 15.07.2015, de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii (f.d.8, vol. I);

- procesul verbal din 07.06.2015 de cercetare la fața locului (f.d. 19-20, vol. I);

- schema electronică a porțiunii de teren din satul xxxxx, raionul xxxxx - anexă la procesul verbal din 07.06.2015, de cercetare la fața locului (f.d. 21, vol. I);

- planșa fotografică anexă la procesul verbal din 07.06.2015 de cercetare la fața locului (f.d. 22-23, vol. I);

- raportul de constatare medico-legală nr. 182 din 08.06.2015, potrivit căruia lui Pulbere Ana i-au fost cauzate leziuni corporale, sub formă de echimoze pe partea posterioară a brațului stâng, pe fesa dreaptă, excoriații cu cruste cafenii pe cotul stâng, coccis, ce corespunde categoriei vătămări corporale neînsemnate (f.d. 25, vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 116 „D” din 17.08.2015, conform căruia lui Pulbere Ana i-au fost cauzate leziuni corporale, sub formă de: echimoze pe partea posterioară a brațului stâng, pe fesa dreaptă, excoriații în regiunea articulației cotului stâng și a coccisului, ce corespunde categoriei vătămări corporale neînsemnate (f.d. 29, vol. I);

- declarațiile părții vătămate Pulbere Ana (f.d. 149-151, vol.II);

- declarațiile martorului Streinu Ion (f.d. 172-173, vol. II).

Referitor la pedeapsă, instanța de apel prin prisma materialului caracterizant al inculpatului, precum și conducându-se de prevederile art. 6, 7, 61, 75 Cod penal,

a menționat că ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

În argumentarea pedepsei, instanța de apel a invocat că inculpatul a comis infracțiunea care se atribuie categoriei infracțiunilor grave, forma vinovăției inculpatului la săvârșirea infracțiunii incriminate, și anume intenția indirectă, Gribincea Corin anterior a fost judecat de mai multe ori (f.d. 41, vol. II), nu se află la evidența medicilor narcolog și psihiatru (f.d. 33, 34, vol. II), se caracterizează satisfăcător (f.d. 36, vol. II), de mai multe ori a fost atras la răspunderea contravențională (f.d. 39, vol. II), fapt ce relevă că inculpatul are tendința de a încălca ordinea de drept și de a leza valorile sociale ocrotite de lege, la caz nefiind stabilite circumstanțe ce i-ar atenua răspunderea.

Subsidiar, instanța de apel a notat că pedeapsa astfel individualizată răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 Cod penal, quantumul acesteia este dozat corespunzător, de către legislatorul național fiind prescrisă doar modalitatea de executare reală a pedepsei. Sub acest aspect, instanța de apel a considerat că față de natura și gravitatea faptei comise, a circumstanțelor reale de săvârșire a acesteia, pedeapsa aplicată lui Gribincea Corin este aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii.

În această ordine de idei, instanța de apel a conchis că pentru răpirea lui Pulbere Ana în circumstanțele descrise supra, lui Gribincea Corin urmează să i se aplice pedeapsa închisorii pe un termen de 4 ani, care reprezintă o pedeapsă aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii, contribuind la reeducarea inculpatului, la formarea unei atitudini corespunzătoare a acestuia față de ordinea de drept și principiile morale, la pedeapsa stabilită în temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, urmând a fi adăugată parțial pedeapsa neexecutată stabilită prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 03.07.2015, fără a fi reținută starea de recidivă.

În privința apelului declarat de procuror ce ține de cheltuielile judiciare, instanța de apel a reținut că argumentele invocate de către procuror în susținerea cerințelor formulate sunt nefondate, or prima instanță întemeiat a respins încasarea din contul inculpatului Gribincea Corin în beneficiul statului a sumei de 57 lei cu titlu de cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizei medico-legale nr. 116 „D” din 19.08.2015.

Astfel, instanța de apel s-a referit la prevederile art. 143 alin. (1) pct. 6), alin. (2) Cod de procedură penală și a stabilit că au fost suportate cheltuieli judiciare în sumă de 57 lei pentru efectuarea expertizei medico-legale nr. 116 „D” din 19.08.2015, care a fost ordonată de către OUP al SUP a IP Rîșcani (f.d. 26, vol. I), acestea fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării.

În același context, instanța de apel a considerat relevante prevederile art. 75 alin. (3) al Legii nr. 68 din 14.04.2016, cu privire la expertiza judiciară și - statutul expertului judiciar, potrivit căroră, în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova.

Totodată, instanța de apel a indicat că având ca reper prevederile art. 400 alin. (3) Cod de procedură penală și ținând cont de faptul, că sentința primei instanțe urmează a fi casată cu pronunțarea unei noi hotărâri, se va casa și încheierea judecătoreiei Drochia sediul Rîșcani din 20.06.2017 (f.d.184, vol. II), prin care s-a modificat tipul penitenciarului în care urma să se ispășească pedeapsa cu închisoarea care a fost stabilită, or, conține o motivare defectuoasă similară sentinței.

4. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Lisnic Elena, care indicând temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței iar faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- la adoptarea deciziei de recalificare a acțiunilor inculpatului Gribincea Corin de la prevederile art. 164 alin. (2) lit. c) Cod penal la art. 164 alin. (1) Cod penal, instanța de apel nu a dat deplină eficiență acestor prevederi, a făcut aprecieri a probelor care nu se racordă la valoarea acestora, a reținut inutilitatea unor probe, care întrunesc toate calitățile unei probe ce poate fi pusă la baza unei sentințe de condamnare conform învinuirii aduse, a făcut concluzii care nu se racordă la ansamblul probatoriu acumulat pe cauză;

- vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. c) Cod penal, se dovedește pe deplin prin cumulul de probe pertinente și concludente prezentate de către partea acuzării;

- în motivarea deciziei instanța de apel a reținut, că pentru aplicarea agravantei prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. c) Cod penal, este necesară îndeplinirea cumulativă în principal a două condiții: victima să se afle într-o stare de neputință și făptuitorul să profite de această stare pentru a răpi victima. Însă, din circumstanțele stabilite de către partea acuzării, atât din probele materiale cât și din declarațiile părții vătămate, Pulbere Ana și anume, că la momentul comiterii de către Gribincea Corin a faptelor ilegale, ea se afla acasă de una singură, era ora 05:00 dimineța, când nu avea posibilitate de a cere ajutorul vecinilor, ieșirea

acesteia din casă în lenjerie intimă inclusiv, comportamentul inculpatului, care i-a aplicat lovituri cu palmele peste diferite părți ale corpului și timpul cât s-a aflat la ea în domiciliu, refuzând fără motiv să-1 părăsească nu reprezintă starea de neputință a victimei și profitarea făptuitorului de aceasta în scopul de a o răpi. Altfel spus, partea vătămată în circumstanțele descrise nu avea forța, posibilitatea, capacitatea, dar și libertatea de a realiza ceva și de a acționa. Mai mult, constituția părții vătămate este mult mai scundă ca a inculpatului;

- instanța de apel a mai invocat, faptul precum că inculpatul i-ar fi spus părții vătămate să se îmbrace, fapt negat de către aceasta din urmă. Or, dacă aceasta benevol nu s-a îmbrăcat, după cum afirmă inculpatul, atunci care ar fi fost necesitatea de a-și pune viața în pericol, evadând din salonul automobilului în timp ce se afla în mișcare, intrând în gospodăria lui Streinu Ion după ajutor;

- inculpatul, cunoscând cu certitudine că partea vătămată se afla de una singură la domiciliu, timpul comiterii - era dimineață când atât ea cât și vecinii se odihneau, forțat, a răpit-o din domiciliul ei profitând de stare de neputință cunoscută sau evidentă a victimei;

- instanța de apel nu a clarificat obiectiv circumstanțele cauzei, nu a examinat toate probele în ansamblu conform art. 101 alin (1) Cod de procedură penală și a dat o apreciere greșită probelor acușării și eronat a încadrat acțiunile inculpatului Gribincea Corin în baza art. 164 alin. (1) Cod penal;

- este neargumentată poziția instanței de apel în latura excluderii încasării de la Gribincea Corin în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă totală de 57 lei;

- aceste cheltuieli au fost suportate de către stat în legătură cu efectuarea expertizei medico-legale nr. 116 „D” din 19.08.2015 în privința părții vătămate, care nu ar fi fost suportate în caz că, inculpatul nu ar fi comis infracțiunea în baza căreia și-a recunoscut vina pe deplin;

- conform art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Punctul 1) alin. (2) al aceluiași articol, prevede, că cheltuielile judiciare cuprind sumele plătite sau care urmează a fi plătite experților. Astfel, conform art. 228 alin. (3) Cod de procedură penală, expertului și specialistului li se recuperează, de asemenea, costul materialelor care le aparțin și care au fost utilizate pentru executarea însărcinării respective. E de remarcat, că conform art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, se reține că recurentul contestă decizia instanței de apel, indicând temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu curpinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței iar faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, criticând decizia instanței de apel anume în partea motivării soluției acesteia privind respingerea apelului declarat de procuror, prin care a fost solicitată încasarea cheltuielilor suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare în prezenta cauză penală din contul inculpatului, precum și manifestând dezacordul cu reîncadrarea de către instanța de apel a acțiunilor inculpatului din art. 164 alin. (2) lit. c) Cod penal, în baza art. 164 alin. (1) Cod penal.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiul și motivele invocate de recurent în susținerea acestui temei nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Ce ține de argumentele invocate de recurent în susținerea dezacordului cu recalificarea acțiunilor inculpatului Gribincea Corin din art. 164 alin. (2) lit. c) Cod penal, în baza art. 164 alin. (1) Cod penal, Colegiul penal reține că reprezintă opinia subiectivă a recurentului, care face o proprie apreciere a probelor analizate în speță, ce nu poate fi acceptat de instanța de recurs ordinar, or instanța de apel la adoptarea soluției în speță, a respectat cerințele procesual penale stipulate la art. 413, 414 Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a expus asupra chestiunilor esențiale invocate în apel, iar hotărârea sa cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și motivarea soluției este în corespundere cu dispozitivul hotărârii atacate, fără a admite o eroare gravă de fapt, din care considerente instanța de recurs ordinar nu identifică nici un temei ce ar justifica intervenirea în decizia instanței de apel sub aceste aspecte contestate în recursul ordinar.

Mai mult, Colegiul penal analizând textul deciziei recurate (f.d. 12-17, vol. III) în coraport cu motivele invocate de recurent, atestă că instanța de apel s-a expus argumentat și motivat asupra aspectelor contestate și în prezentul recurs

ordinar, bazându-și just soluția privind reîncadrarea acțiunilor inculpatului din art. 164 alin. (2) lit. c) Cod penal, în baza art. 164 alin. (1) Cod penal, pe cumulul de probe administrat, cercetat de prima instanță, verificat de instanța de apel și apreciat prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, precum și la respingerea apelului și solicitării părții acuzării de a dispune încasarea cheltuielilor pentru efectuarea expertizei, din contul inculpatului în baza prevederilor legale stipulate în art. 227, 228, 229, 143 Cod de procedură penală, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Totodată, Colegiul penal invocă că prevederile art. 227 Cod de procedură penală, reglementează care anume cheltuieli sunt incluse în categoria cheltuielilor judiciare, în această listă nefiind însă incluse cheltuielile suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare.

Mai mult, se relevă că prevederile alin. (3) a art. 75 din Legea nr. 68 din 14.04.2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, stipulează expres că: *„În cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova”*.

În această ordine de idei, se reține că potrivit prevederilor art. 142 alin. (2) Cod de procedură penală, - *„Părțile, din inițiativă proprie și pe cont propriu, sunt în drept, prin intermediul organului de urmărire penală, al procurorului sau al instanței de judecată, să înainteze instituției publice de expertiză judiciară/biroului de expertiză judiciară o cerere privind efectuarea expertizei judiciare pentru constatarea circumstanțelor care, în opinia lor, vor putea fi utilizate în apărarea intereselor lor”*.

În acest context, se atestă că în prezenta cauză penală ordonatorul expertizei judiciare a fost organul de urmărire penală (f.d. 26, dos. Nr. 201530038, vol. I), fără a exista o asemenea cerere din partea părții apărării.

6. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de instanța de apel, este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție, Lisnic Elena, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 decembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Gribincea Corin Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **25 aprilie 2018**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin